

Pöytätennis

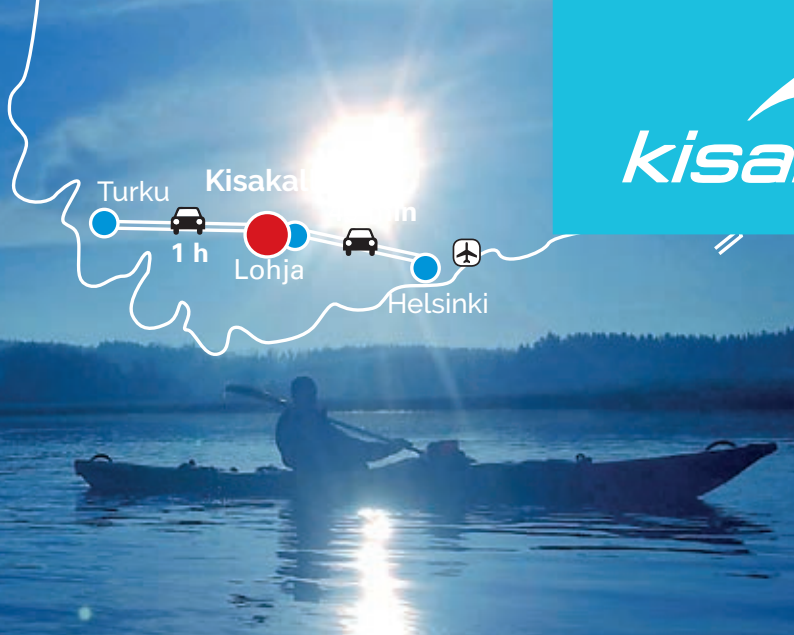
Henkilökohtainen SM

Helsinki 5.-6.3.2022 SIVUT 4-6

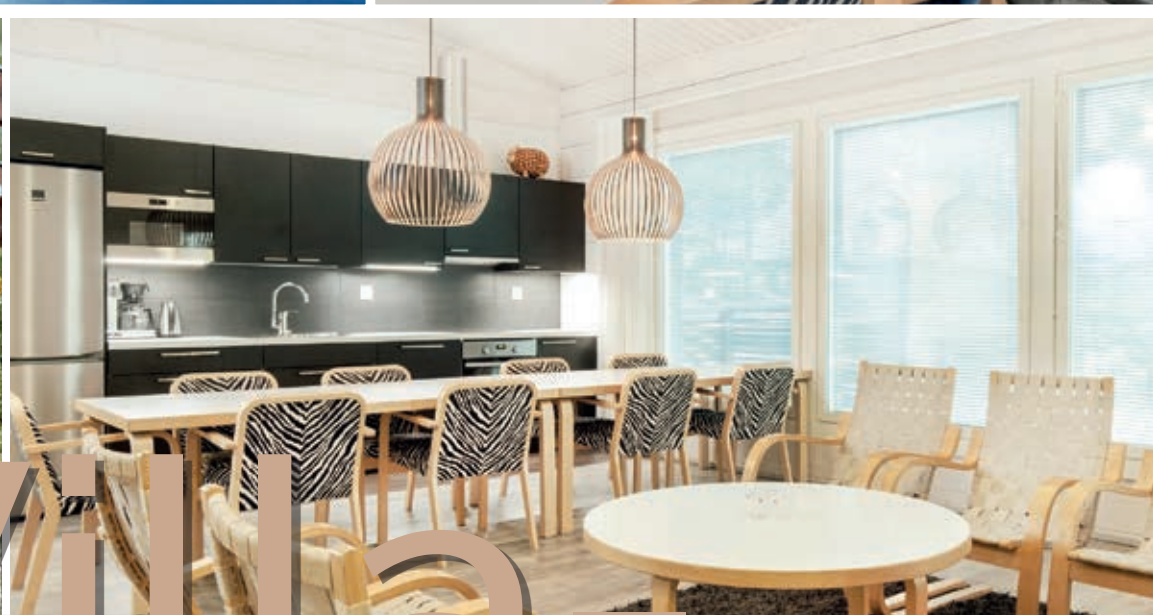

Lasten vanhemmat mukana
Keravalla valmennuksessa SIVU 7-8

kisakallio

Villa- kokoukset

**Yli 120 000 asiakasta yli 50 maasta valitsee
Kisakallion vuosittain.**

Tarjoamme erinomaiset puitteet niin sporttiin
kuin yritysten strategisten päätösten
tekemiseen. Parhaat päätökset syntyvät
korkeatasoisissa Villoissamme - jylhillä
järvinäkymillä omassa rauhassa.

Ota yhteyttä!

Jaana Ihatsu +358 40 4560 694
Markus Lassila +358 44 584 6518
myynti@kisakallio.fi

Kun haluat
kokoukselle
jotain
ainutlaatuista,
valintasi on
Kisakallion
Villa-alue
- sporttia
unohtamatta.

Tähtäin oltava ruohonjuuritason kasvussa

Pöytätenniskausi 2021/2022 on sisältänyt omat korona-virustilanteen aiheuttamat käänteensä, mutta tällä hetkellä näyttää siltä että pystymme pelaamaan kauden loppuun normaalisti. Todennäköisesti tulevienkin kausien läpipelaaminen onnistuu kokemusten ja kerääntyneiden työkalujen myötä. Tällä hetkellä koronavirustilanne voi vaikuttaa lajillemme tärkeimmältä asialta, mutta todellinen päätehtävä ja haaste on aivan muualla.

Pöytätenniksen lisenssipelaajien ikärakenne on huolestuttava. Veteraanit-50 listalta löytyy noin 400 aktiivipelaajaa. 18-vuotiaiden listalta löytyy 215 aktiivipelaajaa. Kääntäisin suhteen toisinpäin milloin tahansa. Iso ongelma lajillemme syntyy 10-20 vuoden päästä kun ns. suuret ikäluokat lopettavat ja veteraaniluokissa 50-60 vuotiaita ovat 1980-1990 syntyneet pelaajat. Tätä ikäluokkaan meillä ei käytännössä ole. Syy löytyy seuroista, jotka lopettivat juniorityön 1990-luvun lopun ja 2000-luvun alun aikaan. Näitä virheitä ei saa enää toistaa. Jos emme saa nykyistä ja tulevista junioripelaajista kasvatettua uutta aikuispelaajien massaa, niin lisenssien kokonaismäärä tulee putoamaan ja se tulee näivettämään lajia Suomessa. Tämä on yksinkertaista matematiikkaa. Lisenssimäärät ja aktiiviset kilpapelajat ovat todella tärkeitä, paljon tärkeämpi asia kuin kokonaisharrastajien määrä.

Juniorityössä on kuitenkin edistytty. Viimeisen viiden vuoden aikana kasvua on alkanut syntymään yhä useammalla paikkakunnalla. Tässä on kuitenkin vielä runsaasti työtä tehtävänä. Kasvu lähtee valmentajista. Jos ei niitä seuroissa ole niin lajin kukoistaminen on äärimmäisen epätodennäköistä. Lääke tähän ongelmaan on kuitenkin se että mahdollisimman monessa seurassa tehdään valmennustyötä mahdollisimman monen juniorin kanssa. Näistä valmennetuista juniorista kasvaa mahdollisesti joskus uusia valmentajia.

Muitakin teitä eteenpäin on, mutta tämä on se paras.

Naispelaajien vähyys on lajillemme ehkä vielä suurempi ongelma. Lajin sisäpiiri on ehkä sokaistunut ongelmaan. Uusia tyttöpelaajia on äärimmäisen vaikeaa juurruttaa lajin pariin kun salilta löytyy yli 90%:sti vain poikia ja miehiä. Tämä ongelma on vielä vaikeampi korjata. Sukupuolisuhteen korjaaminen täytyy aloittaa lähes nolosta. Laji itsessään ei ole ongelma. Pöytätennis sopii aivan erinomaisesti sekä naisille että miehille, tytöille ja pojille.

Itse voin henkilökohtaisesti suositella lämpimästi OPT-86:n polkua. Oma halli. Useita OTO-valmentajia. Vierailuvia valmentajia. Ehkä piakkoin jopa myös seuran oma ammattivalmentaja. Joku voi ajatella että meidän seuralla ei ole tähän varaa. Totta on se että tarvitaan tietty harrastajamäärä ennen kuin tämä on mahdollista. Lisäksi kättä on kaikilla harrastajilla pistettävä syvemmälle omiin taskuihin kun rahaa etsitään. Oulussa aloitettiin oman hallin vuokraus ja remontointi noin 60-70 harrastajan voimin ja rahoin. Nyt jäseniä on jo tuplat tuosta. Aloitimme käytännössä samaan aikaan kun koronavirus tuli kuvioihin, se on ollut vain hidaste. Rohkaisen esim. pääkaupunkiseudun tai Turun alueen seuroja yhdistämään voimat ja kehittämään olosuhteita tällä samalla mallilla. Rohkenen väittää että Rusa ei ole ratkaisu jos pääkaupunkiseudulla halutaan kasvaa. Tarvitaan enemmän uutta kapasiteettia uusille nuorille pelaajille. Älkää tytykö 70-luvun tilanteeseen, halutkaa enemmän.

Kevätterveisin

Teemu Oinas

OPT-86 ry. puheenjohtaja

Kilpailuvaliokunnan puheenjohtaja

SPTL:n seura- ja valmennusvaliokuntien jäsen

SPTL:n hallituksen jäsen

Ennakkosuosikit mestaruuksiin puhtaalla pelillä

Pöytätenniksen henkilökohtaiset SM-kilpailut pelattiin 5.–6.3.2022 legendaarisella Ruskeasuvon urheiluhallilla Helsingissä. Järjestävänä seurana toimi MBF. Mestaruuksista taisteltiin viidessä eri luokassa ja osallistujiakin oli olosuhteisiin nähden ihan mukavasti.

Miesten kaksinpelissä tiedossa oli, että mestari vaihtuu, kun Benedek Oláh oli ulkomaankomennuksella. Ennakkosuosikista ei silti etukäteen ollut epäselvyyttä, kun ykkössijoitettuna oli Kosken Kaikua Suomessa edustava Alex Naumi. Ihan vaan vasurilla ja kättelemällä Alexin ensimmäinen kaksinpelin SM-kulta ei loppujen lopuksi kuitenkaan tullut, vaikka alkukierroksilla siltä aluksi vaikutti. Bonuksena kaulaan ripustettiin myös miesten nelinpelin kultamitali yhdessä niin ikään Kosken Kaikua edustavan Sam Khosravin kanssa. Samille voitto oli ensimmäinen aikuisten henkilökohtaisten luokkien mestaruus ja Alexille siis puhdas suoritus ilman ainoatakaan tappiota koko kisoissa.

Kisojen ykkösmitalirohmu ja kuningatari oli kuitenkin Kuopion Pöytätennisseuran Marina Donner: niin ikään puhdas peli ja triplamestaruus. Ahve-

nanmaalainen uusi viime vuoden kaksinpelimestaruutensa, voitti nelinpelin ilman erätappioita yhdessä kaksinpelin finaalin vastustajansa Anna Kirichenkon kanssa ja kruununa vielä sekanelinpelin yhdessä Johan Petterssonin kanssa. Vakuuttava esitys.

Miesten kaksinpeli

Miesten kaksinpelimitaleista kamppailemaan oli uskaltanut mukavasti yhteensä 60 miespelaajaa, joista 16 parasta oli sijoitettu suoraan jatkokaavioon. Alkulohkoissa ei mitään järjestyttäviä yllätyksiä nähty, kun kaikki 10 alkulohkon ykkössijoitettua yhtä lukuun ottamatta menivät jatkoon

keskinäisten pelien vertailuun karahtanutta Mika Tuomolaa lukuun ottamatta ja nelospaikoilta taas jatkajia ei tullut. Illoisimmasta yllätyksestä vastasi Lahden Leonid Pullinen, joka marssi lohkon kolmospaikalta aina lohkovoittoon asti puhtaalla pelillä.

Myös pudotuspeleissä rating näytti oikeamielisyyttään, kun kahdeksasta

kärkisijoitetusta puolivälieriin menivät kaikki muut paitsi Toni Soine, jonka tappiota Sam Khosraville ei nyt kuitenkaan varsinaisena yllätyksenä voine pitää. Kvartoissa Sam jatkoi hyvää esitystään ja näytti jo olevan menossa välieriin asti johtaessaan Otto Tennilää vastaan jo 2-0 ja vielä 3-2, mutta armoitettu tuntumamestari käänsi kuitenkin lopulta voiton itselleen lukemin 4-3. Varsinaisesta paukusta – kirjaimellisesti – vastasi sen sijaan PT-Espoon Arttu Pihkala, joka järjesti sellaisen lyöntimyllyn Mika Räsästä vastaan, ettei edes kokemus riittänyt: 4-0. Vasta välierässä lopulta Samuli Soineen äärihankala rystykarvakumi taltutti Artun kämmensivalluksia

Alex Naumi otti uransa ensimmäisen miesten kaksinpelin SM-kultansa.

Marina Donnerille jo toinen peräkkäinen naisten kaksinpelin SM-kulta.

Naisten kaksinpelin voittaja Marina Donner ja kakkonen Anna Kirichenko voittivat yhdessä myös nelinpelin.

Alex Naumi ja Sam Khosravi voittivat odotetusti miesten nelinpelin.

sen verran, että finaali paikka jäi ainakin vielä toistaiseksi haaveeksi, vaikka tiukkaa oli tässäkin: 4-3. Otto teki sen mitä tehtävissä oli Alexia vastaan, mutta tilanteessa 1-1 Oton kolmannen erän alun kurotus Alexin ristipalloon näytti olleen selälle liikaa, haittasi pelaamista ja sinetöi lopputuloksen: Alex numeroin 4-1 loppuotteluun.

Finaalista ei erityisen eepistä taistoa etukäteen odoteltu, mutta toisin kävi. Samuli lähti heti alusta haastamaan tosissaan, pelasi taktisesti erittäin hyvin ja onnistui aluksi rystyleijablokeerauksillaan tukahduttamaan Alexin voimapelin, ja rankaisi lisäksi kämmeneltä hyvällä prosentilla. Toisessa erässä näytti siltä, että Alex kääntää ensimmäisen erän tappiostaan huolimatta pelin itselleen, mutta tilanteessa 9-8 Alexin syöttäessä tuli vielä yllättävä käänne: erinomaisesti tuomaroinut Sami Pyykkö käänsi tylästi pisteen Samulille tulkitessaan Alexin syötön tapahtuneen pöydän päältä, mikä vaikuttikin täsmälleen oikealta tuomiolta. Samuli pääsi uudestaan mukaan peliin, vei jatkopallot ja siirtyi jo 2-0 johtoon. Kolmannessa erässä Alex oli aluksi edelleen pulassa, mutta sai kuitenkin lopulta eräsarakkeensa auki. Ottelun lopullinen ratkaisu nähtiin neljännessä erässä, kun Alex vei sen huolimatta Samulin käsittämättömistä neljästä erän lopun soripaloista huolimatta 16-14 tasoittaen tilanteeksi 2-2. Loppu mentiin sitten jo ennako-odotusten mukaisesti: 4-2 ja Alex Naumin ensimmäinen vaan tuskin viimeinen kaksinpelin SM-kulta oli

nähty. Samulille kuitenkin hatunnosto erinomaisesta taistelusta – ja Alexille asianmukaisista tuetuksista.

Naisten kaksinpeli

Naisten kaksinpelissä oli mukana lopulta 14 pelaajaa, kun pari sijoitettua oli jäänyt pois ja yksi viime hetken poisjääntikin nähtiin. Kaikki pelaajat aloitivat alkulohkoissa, joissa joka ikinen peli meni täsmälleen ratingsijoituksen mukaisesti. Vasta jatkopeleissä nähtiin ensimmäinen yllätys, kun nelossijoitettu Maria Girlea tipahti kahdeksan joukossa PT Espoon Aleksandra Titievskajalle 4-2.

Semifinaaleissa ykkössijoitettu Marina Donner löi hyvin vastaan hangoittelleen Jannika Oksasen eräluvin 4-2, mutta varsinaista draamaa nähtiin toisessa semissä. Ratkaisevassa seitsemännessä erässä kakkossijoitettu Anna Kirichenko johti Titievskajaa jo ratkaisevan tuntuksella 8-5, kunnes jälkimmäi-

nen otti viisi pistettä putkeen ja siirtyi 10-8 johtoon. Tästä ei Anna häkeltynyt, selvitti ottelupallot ja vei ratkaisuerän lopulta niukasti 14-12.

Finaalissa Donner oli koko ajan aavistuksen niskan päällä, vaikkakin tilanne oli vielä neljän erän jälkeen 2-2. Tasapainoisen esityksen jälkeen kaksi seuraavaa erää menivät kuitenkin selvästi Donnerille, jolle siis jo toinen peräkkäinen naisten kaksinpelimestaruus eräluvin 4-2.

Nelinpelit

Miesten nelinpelin alkupooleissa ei yllätyksiä nähty, ja kahdeksasta suoraan paperille sijoitetusta paristakin ainoastaan Lauri Hakasteen ja Arttu Pihkalan matka tyssäsi ennen kvarttoja, kun Joni Aaltonen ja Johan Pettersson veivät viidennen erän kohtalaisen väännön jälkeen lukemin 18-16.

Yläkaaviosta ennakkosuositukset ja yk-

kössiyoitetut Alex Naumi ja Sam Khosravi etenivät odotetusti finaaliin, vaikkakin Räsänen pöytätennisdynastia ahdisteli välirässä ratkaisuerään saakka etenkin nuorimmaisen paukutellessa ajoittain lupauksia herättävästi. Ilmeisesti kuitenkin historiallinen kaikkien aikojen ensimmäinen henkilökohtaisen SM-kisojen isä-poikaparin mitali oli tosiasia.

Alakaaviossa sen sijaan sattui ja tapahtui. Wanhat herrat Aki Kontala ja Pasi Valasti näyttivät, että 100 on pelkkä numero ja passittivat ensin entiset mestarit Otto Tennilän ja Miikka O'Connorin lauluun 3-1. Ja marssivat vielä Dressmann-tyyliin ja hitaasti kiiruhtaen aina finaaliin asti, kun semissä kaatuivat samaan syssyyn myös Mika Sorvisto ja Patrik Rissanen puhtaasti 3-0. Nämä olivat edellisessä ottelussaan yllättäneet Soineen veljekset melko erikoisessa ottelussa, jossa broidien johtaessa viidettä ja ratkaisuerää 7-3 Toni ja Samuli päättivät olla lyömättä enää palloakaan pöytään: 7-11.

Loppuottelu näytti aluksi menevän ennakkosuosikeille Alexille ja Samille ohi pikakelauksella, mutta vanha diesel lämpeni sittenkin, ja lopulta mentiin viidenteen erään. Siinä toistui jo aiemmissa erissä nähty selkeä juonikuvio, jossa sedät eivät millään saaneet aikaiseksi syöttöä, josta Alex ei olisi päässyt avaamaan ja dominoimaan peliä. Tilanne kävi entistä selvemmäksi ratkaisuerän lopussa, jossa Pasi syötti Alexille. Tilanteessa 8-10 koko erän kämmensyöttöään käyttänyt Pasi oli pakotettu äärimmäiseen ratkaisuun ja vaihtamaan rystysyöttöön. Ja vaikka ensimmäinen syöttö vielä tulikin ja piti mukana pelissä ja vaikka Pasi on uransa aikana jokusen rystysyötön pöytään saanutkin, tätä viimeistä ei: verkkoon jäi ja 9-11. Alex

Johan Petterssonille ja Marina Donnerille toinen sekanelinpelimestaruus, edellinen oli vuodelta 2019.

Naumille uran kolmas ja Sam Khosraville ensimmäinen miesten SM-nelinpelin voitto.

Naisten nelinpeli pelattiin loppuun jo lauantaina ja siihen osallistui vain viisi paria, jotka aloittivat alkupoolleissa. Kaksoksiyoitetut Maria Girlea ja Ella Kellow pilasivat jatkoelinsä jo alkupoolissa hävitessään järjestävän seuran Pihla Erikssonille ja Elli Rissaselle niukasti 2-3, ja joutuivat näin jo semissä selkeitä ennakkosuosikkeja Donneria ja Kirichenkoa vastaan: 0-3.

Toisella puolella kaaviota koettiin harvoin nähty kehityskaari, kun porilaisen Anni Heljala ja Espoon Aleksandra Titievskaja hävisivät ensin alkupoolin ainoan pelinsä, menivät silti kahden poolista jatkoon voittamatta eräkään ja hävisivät vielä seuraavassa pelissään semissäkin kaksi ensimmäistä erää voit-

taen kuitenkin lopulta 3-2. Finaalissa tuli sitten taas alkupoolin uusinta ja mestaruus helposti Marina Donnerille ja Anna Kirichenkolle 3-0.

Sekanelinpeliin osallistui 10 paria. Vaikka voittajat Marina Donner ja Johan Pettersson eivät tässä kärkeksiyoitetuina olleetkaan, ei voittoa voi pitää kovin suurena yllätyksenä, olihan tämä parille jo toinen mestaruus edellisen ollessa vuodelta 2019. Loppuottelussa talttuivat selkein lukemin 3-0 nelinpelien erikoismies Lauri Laane yhdessä Aleksandra Titievskajan kanssa, jälkimmäisen ottaessa siis jo kolmannen SM-mitalinsa näissä kisoissa. Pronssia pareille Jannika Oksanen ja Otto Tennilä, LPTS/PT 75 sekä Elli Rissanen Elli ja Aki Kontala, MBF/Wega.

are

Lasten vanhemmat mukana Keravalla valmennuksessa

Näkymä Keravalla Sherwoodin harjoituksissa on poikkeava. Jokaisella pöydällä on lapsen kanssa aikuinen pallolaatikon kanssa. Näky muistuttaa hieman jopa kuvia kiinalaisista harjoituksista valkoisine pesuvateineen. Miten tämä on mahdollista?

Vastausta tähän mysteeriiin kysimme seuran moottorilta Tapio Passiselta.

Teillä pelaajien vanhemmat ovat mukana toiminnassa. Miten tämä käytännössä toimii?

Jokaisessa treenissä on mukana useampia aikuisia auttamassa aluksi pöytien kasaamisessa, jotta ajansäästämiseksi lapsien alkulämpö voitaisiin hoitaa samalla kun aikuiset auttavat pöytien kanssa. Jokaiselle lapselle pyritään saamaan aikuinen treenipariksi, jonka tehtävänä on toimia treenivastustajana, auttaa mm. pallolaatikossa feedaajana, syöttöjen palauttajana ja pelivastustajana (pelaamme usein tasoituseriä). Välillä aikuiset pelaavat yhdessä joukkueena lapsia vastaan esim. "kupin-kaato-rundiksessa". Nyt olemme jo siinä vaiheessa, että lapselle osoitetaan harjoituksen aluksi pariksi muu henkilö kuin oma vanhempi. Pyrimme siihen, ettei harjoitusparia vaihdeta kesken harjoituksen.

Mistä idea tähän tapaan toimia on tullut?

Idea vanhempien mukaan ottamiseen tuli minulta (Tapio Passinen), koska olen käyttänyt samaa metodia sulkapallossa Keravalla Sulkapalloseura Vipsussa nyt noin kymmenen vuoden ajan. Huomasin sulkapallo-opetusurani heti alussa, että pienten lasten treeneistä tulee suhteettoman raskaita, jos mukana on vain 1-2 aikuista valmentajina, ja suurin osa lapsista odottaa tuskastuneena vuoroaan ja vanhemmat sähläävät

kännyköillään salin sivustalla. Sen sijaan lapset ja myös aikuiset pitivät alusta alkaen hyvänä sitä, että aikuiset auttavat treeneissä. Lasten turvallisuuden tunne ja rohkeus yrittää uusia juttuja kasvoivat samalla merkittävästi.

Paljonko vanhempia on mukana toiminnassa?

PTS Sherwoodin toiminnassa on tällä hetkellä mukana 20 lasta, jotka on jaettu kahteen yhtä suureen ryhmään. Lapsia auttaa yhteensä 18 aikuista, joista osa pelaa molempien ryhmien kanssa, jolloin tavallisesti saamme jokaiselle lapselle yhden aikuisen treenivastustajaksi.

Toiminnan plussat ja onko miinuksia?

Plussat:

- treenien ajankäyttö on tosi tehokasta. Lasten ei tarvitse odottaa vuoroaan, vaan lapsilla on koko ajan toimintaa
- vältetään se, että aloittelijat pelaisivat keskenään, mikä on aina kovin hankalaa. Sen sijaan heikompiakin/ei yhtään aikaisemmin pelannut aikuinen on yleensä paljon parempi treenikumppani kuin toinen lapsi vasta-alkajana.
- lapsi saa omakohtaista palautetta ja kannustusta enemmän aikuiselta
- lapsille on yleensä hyvin tärkeää, että oma vanhempi on

Sherwoodin toimintatapaa kannattaa varmasti harkita myös muissa seuroissa. "Ei niitä vanhempia kuitenkaan saa mukaan", väite on osoitettu vääräksi ainakin yhdessä paikkaa. Sama voi varmasti onnistua myös muualla.

mukana harjoituksessa. Tämä kasvattaa todennäköisyyttä sille, että harrastuksesta tulee pitkäaikainen

- vanhemmat eivät sählää/häiriköi puhelimille, läppäreillä tai pädeillä salissa vaan antavat parempaa esimerkkiä lapsille harrastamisesta ja tekemisestä
- kiinnostuneimmat vanhemmat oppivat aika nopeasti perusasioita lajista ja pystyvät korjaamaan joitain lasten perusvirheistä, vaikka heillä ei olisikaan omaa pelikokemusta.
- myös aikuisia alkaa kiinnostaa enemmän pingis lajiin. Osa vanhoista pelaajista meillä on jo päättänyt palata lajiin, koska omakohtaiset muistot ovat palanneet niin nopeasti mieleen.
- Treenien aloittaminen/lopettaminen nopeutuu, kun mukana on aina vanhempia auttamassa pöytien kasaamisessa.
- Ylipäänsä kun mukaan tulee enemmän aikuisia, auttaa tämä muidenkin seuran toimintojen pystyttämisen/tekemisen kanssa. Alkaa löytyä verkostoja ja aikuisten osaamista mitä voi hyödyntää toiminnassa, löytyy esim. bussikuski, markkinoinnin osaaja ja IT-kykyinen osaaja.
- ⇒ jos et halua tehdä itse kaikkea seurassa, hanki ensin useita lapsi+aikuinen -pareja ja tätä kautta lisää osaamista ja käsipareja seuran toiminnan aloittamiseen.

Miinukset/haasteet:

- Aikuiset pitää saada mukaan heti alusta alkaen ja sitoutuneesti mahdollisimman moneen harjoitukseen viikossa. Aikuisia on vaikea saada enää myöhemmin mukaan, koska he oppivat siihen, että kyseessä on lasten harrastus ja valmennus hoitaa homman.
- Aikuiset pitää saada kuuntelemaan annettuja ohjeita, koska he antavat opetusta näiden perusteella. (Aikuisten kyky kuunnella ei ole nykyisin itsestään selvä. Aikuisten attention span on nykyisin välillä yhtä lyhyt kuin kastemadolla.)
- vanhempien mukanaolo ei ole mahdollista kaikille perheille ja siksi tarvitaan muutamia pelaajia, jotka pystyvät paikkaamaan vanhempien poissaolo
- lapset pitää saada totutettua pelaamaan myös muiden vanhempien kanssa. Aina kaverina ei ole välttämättä se oma vanhempi.
- pelaajanpolku pitää suunnitella oikeasti toimivaksi siten, että alussa mukaan tulleet vanhemmat saadaan pidettyä mukana, eli etteivät nämä kokisi pingiksen alkuvaihetta vain ainoana vaiheena itselleen.

Millaista palautetta vanhemmilta on tullut?

Kysyin ja sain seuraavanlaista palautetta:

- "Toimii todella hyvin"
- "Toiminta sujuvaa koska vanhemmat auttavat mm. pöytien kanssa ja alkupystytyksessä"

- "Helppo tulla ja olla mukana. Saa myös itse pelata."
- "Tavoitteellista mutta ei ryppyotsaista"
- "Tuttu ja tiivis yhteisö syntyy näin"
- "Aikuisten ja lasten yhteistekeminen sitouttaa lapsia ja aikuisia harrastukseen ihan toisella tavalla, kun siitä tulee yhteinen juttu"
- "Aikuisen ja lapsen laatuaikaa yhteisen harrastuksen parissa"
- "Mahdollisuus harrastaa oman lapsen kanssa ja auttaa myös muita kehittymään"
- "Toisaalta liian helposti vanhemmat pelaavat oman lapsen kanssa"
- "Mainio ja sosiaalinen kasvuympäristö. Lapset oppivat toimimaan eri ikäisten ihmisten kanssa."
- "Pelaajien keskinäiset tasoerot eivät ole keskiössä näissä treeneissä (mutta epäselvää mitä tapahtuu, kun lapset alkavat voittamaan vanhempiaan 😊).

Miten homma kannattaa käynnistää?

Vanhempien kanssa toimittaessa pelisäännöt kannattaa käydä läpi heti alussa ennen kuin lapsi tulee mukaan ryhmään ensimmäistä kertaa. Vanhemmille tulee kertoa, miten tärkeää heidän mukanaolonsa on, mistä syistä se on tärkeää ja mitä heiltä toivotaan. Sherwoodissa lapsi tulee mukaan sitä kautta, että mukaantulosta puhutaan ensin minun ja vanhemman välillä. Harjoitukseen ei voi vain tulla mukaan, mikä on ollut muutenkin tärkeää korona-aikana.

Se, että lapset vanhempieneen aloittavat ryhmässä hieman eri aikoina ei ole ongelma, koska myös uusia vanhempia tulee opettaa miten ryhmässä toimitaan ja mikä on esim. paras tapa feedata palloa ja pelata lapsen kanssa.

Yhteydenpito kaikkiin vanhempiin whatsappin kautta säännöllisesti on tärkeää ja se antaa tunteen, että ainakin lähikohtaisesti kaikki tietävät missä mennään ja mitä tapahtuu. Sherwoodin toiminnan käynnistämisessä auttoi kovasti se, että jotkut omat pelikaverit PT Espoosta ja PT 2000:sta antoivat omia vanhoja hyväkuntoisia palloja sekä runkoja ja kumeja, joista tehtiin hyviä mailoja ensihätään lapsille ja vanhemmille.

Taneli Keinonen

Yksi pieni asia kun korjataan, niin homma on kunnossa. Sherwoodissa valmentajat feedaavat, eivät siis tee pallolaatikkoa. Tässä Tapion sulkapallotausta puskee läpi. No ehkä annamme tämän "virheen" anteeksi.

HURMAAVA ONNENKOSKI

Vuokraa mökki järven rannalta

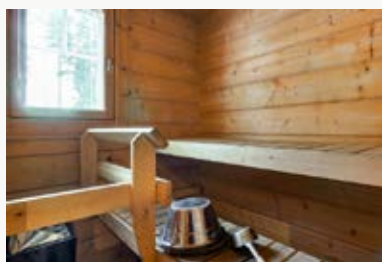
Haapajärvi, Lamppi.

4 talviasuttavaa
hirsimökkiä.

Päärakennuksessa makuu-
paikat kahdeksalle.

Omat puulämmitteiset
saunat joissa kaksi makuu-
paikkaa.

Täydellinen varustus.

Relaa, retkeile, reivaa

Vietä tunnelmallinen loma
järven rannalla, virtaavan
Onnenkosken tuntumassa.
Läheltä löydät rehevät
marja- ja sienimetsät sekä
kalastusmahdollisuudet
järvestä ja koskesta.
Kalastuslupia - niin kuin
lounastakin saat viereisestä
Onnenkosken taukopaikasta.

Poikkee ny kaffel!

Taukopaikka Onnenkoski
tarjoaa lounasaikaan
konstailematonta kotiruokaa.
Suolaiset ja makeat leivok-
set sekä kehuja saanut kahvi
saatavana läpi päivän.

Varaukset:

info@taukopaikkaonnenkoski.fi
Taukopaikkaonnenkoski.fi
044 231 7737

pikku X
syo & juo

Psst..

Ethän unohda esikoistamme?
Streetfoodia tarjoileva Pikku X
palvelee Porissa ma-la.

mn pingis

Parasta peliin

Butterfly Viscaria SALC (Super ALC).

Huippu-uutuus 3/22! Erittäin suosituista Viscaria rungosta edelleen kehitetyssä versiossa on Super Arylaatti hiilikuitukerrokset. Tämä tuo runkoon lisää kimmoisuutta kontrollin säilyessä muuttumattomana. Hyvän hallittavuuden ansiosta runko soveltuu huippujen lisäksi hyvin myös keskitason pelaajille!

Kahvat: kovera ja suora.

Kynäote ennakotilauksesta.

Hinta: 215,90.

TIBHAR Hybrid K3

Uutuus syksy2021

Hybrid K3 on jo monen TIBHAR huipun kumivalinta. Erittäin kiertainen ja jopa lievästi tahmea pintakumi yhdistettynä kovaan tehdasbuustattuun välikutiin tarjoaa teknisesti taitaville pelaajille paljon kiertettä ja riittävästi nopeutta. Lue tarkka selostus verkkokaupan sivuilta mn-pingis.fi.

Paksuudet: 2,0 mm /max

Suositus hinta: 59,90

MN-Pingiksen hinta: 50,90

Huippumerkit, edulliset hinnat. Erinomaiset määräalennukset, jopa -20 %, kumit jopa n. -25 %, asusteet jopa -30 %. Kuukausittain vaihtuvat erikoistarjoukset. Tutustu www.mn-pingis.fi. Huomioithan, että myymme mm. kaikki Andro, Joola, Tibhar ja Xiom kumit n. 15 % alle valmistajien suositushintojen.

MN-Pingis / Pingispalvelut Oy | Bergeninkatu 4 | 20320 Turku | pingispalvelut@mn-pingis.fi
www.mn-pingis.fi | Puhelin: Juha: 050 4908 315 | Tero: 044 5369 502 | Matti: 044 5335 366
 Puhelintiedustelut arkinen: Juha 10.00 – 20.00, Tero 17.00 – 20.00, Matti: 12.00 – 20.00.

Palvelemme asiakkaitamme liikkeessämme tällä hetkellä sopimuksen mukaan. Käytähän liikkeessämme asioidessasi kasvomaskia. Aikataulumuutoksista ilmoitamme kotisivuillamme.

Valmentaja, tunne itsesi ja pelaajasi

Vuoden alussa pidettiin valmentajailta teemalla ”hyvä valmentaja”. Aihe ei ole mitenkään yksinkertainen käsiteltävä, koska hyvää kaikille sopivaa mallia ei tähän liittyen löydy. Jokaisella urheilijalla, joka on ollut ohjatussa valmennuksessa, löytyy toivottavasti positiivisia kokemuksia hyvästä valmentajasta. Valitettavasti useilla urheilijoilla löytyy myös vastakkaisia kokemuksia. On kuitenkin täysin mahdollista, että eri urheilijoilla saman valmentajan kokemukset voivat olla täysin päinvastaisia. Tämä on täysin luonnollista, koska välillä urheilijan ja valmentajan toiveet, toimintatavat tai persoonat eivät vain kohtaa.

Usein seuroissa saattaa olla tilanne, jossa sama valmentaja toimii ala-asteikäisten pingiskoululaisten kanssa, teini-ikäisten jo hieman pidempään pelanneiden ja jopa lisäksi aikuispelaajien kanssa. Tämä vaatii valmentajalta kohtalaista muuntautumiskykyä, koska samalla tyyliä ei näitä eri-ikäisiä ryhmiä pysty valmentamaan. Melko harva tähän myöskään pidemmän päälle pystyy ainakaan hyvällä tuloksella. Aina välillä törmää tilanteisiin, joissa pingiskoulussa aloittanut ja monta vuotta seurassa pelannut juniori haluaa vaihtaa seuraa tai valmennusryhmää. Vaihdon syynä saattaa olla tyytymättömyys valmentajaan. Ei valmentajassa tai valmennuksessa välttämättä ole mitään vikaa mutta kun pingiskoululainen on kasvanut teini-ikään, valmentaja nähdään erilaisena kuin aikaisemmin. Aikaisemmin hassun hauskan valmentajan treenimetodit voivat teinin silmissä alkaa näyttämään omituisilta. Myös vaatimustasojen ja pelaajien omien tavoitteiden muutoksilla voi olla iso merkitys.

Pelaajat ovat luonteeltaan erilaisia, näin on myös valmentajien kanssa. Toiset pelaajat vaativat valmentajalta enemmän, kokeilevat rajoja ja haastavat tai kyseenalaistavat asioita. Toiset pelaajat toteuttavat valmentajan ohjeita sen enempää kyselemättä. Kun pelaajia valmennetaan ryhmässä, valmentajalla pitäisi olla ymmärrys siitä, millaisen persoonan kanssa

toimitaan. Kenen kanssa voi tai jopa pitää ottaa hiukan tiukempi linja, kenelle pitää antaa harjoituksissa enemmän omaa tilaa. Jos ryhmässä on kovin erilaisia pelaajia, jokaisen pelaajan kanssa pitäisi pystyä toimimaan hänelle sopivalla tavalla. Lisäksi on vielä pelityylillisiä eroja. Ei kovin yksinkertaista. Valmentajan ei myöskään voi olettaa pystyvän muuttamaan omaa persoonaansa tai tapaa esittää asioita jokaisen pelaajan kanssa. Tiettyjä kompromisseja on välillä pakko tehdä.

Jotta valmentaja voi saada hyviä tuloksia, pitää ymmärtää omat vahvuutensa. Myös pelaajien on hyvä muistaa, että hyvän valmentajan ei tarvitse omata vahvaa pelaajataustaa, tästä on maailmalla useita esimerkkejä. Loistava pelaajaura ei myöskään ole automaattisesti hyvän valmentajan tae, vaikka lähtökohtaisesti siitä voi apua ollakin. On myös olemassa valmentajia, jotka ovat erinomaisia teknisissä asioissa mutta isomman ryhmän vetäminen ei ole kovin luontevaa. Olisiko silloin vaihtoehtona vetää pallolaatikkoa pienemmälle ryhmälle? Jos joku asia ei tunnu luonteelta, ei sitä pidä väkisin tehdä. Ei kannata yrittää valmentaa pelaajaa koko pelaajapolun läpi pienestä aloittelijasta teini-ikäisen läpi aikuispelaajaksi, jos se ei tunnu luonteelta. Jos vahvuus on pienten pingiskoululaisten parissa, kannattaa panostaa siihen. Jos taas pienten naperoiden valmentaminen ei ole oma juttu mutta teinien tai aikuisten kanssa homma luistaa, keskitytään siihen. Ensiarvoisen tärkeää kuitenkin on, että valmentaja ja pelaaja ajattelevat pelillisistä asioista samalla tavalla. Liian harvoin näkee valmentajien keskustelevan pelaajien kanssa treenien ulkopuolella peliin liittyvistä asioista. On mahdotonta ymmärtää pelaajaa ja hänen tavoitteitaan tai tahtotiloja, jos hänen kanssaan ei ikinä keskustele. Eli valmentaja, tunnista omat vahvuutesi ja millä osa-alueella sinusta olisi eniten pelaajalle apua ja tunne myös pelaajasi. Silloin tuloksia voi syntyä.

Mika R.

Suomen pöytätennismaajoukkueen matka Kiinaan kesällä 1978 oli monella tavalla historiallinen. Kiinan maajoukkue oli vierailut Suomessa useana aiempaan syksynä ja kiinalaiset olivat ehdottaneet valmentajien vaihtoa – me lähettäisimme jääkiekkovalmentajan ja saisimme vastaavasti pöytätennisvalmentajan. Yhteistyön esteenä oli rahan puute. Kun vastavierailun kutsu saatiin, rahoituksen järjestymisestä tuli poliittinen jännitysnäytelmä.

Esa Ellosen tultua Pöytätennisliiton johtoon 1975 alkoi voimakas lajin laajentumisen ja kansainvälistymisen aika. Pöytätennisliitto sai ensimmäisen päätoimisen toiminnanjohtajan 1976. Se oli myös Kauppakorkeakoulusta valmistuneen futarin ja käsipalloilijan, Erkki Alajan ensimmäinen työpaikka.

Vielä tuohon aikaan Valtion Urheiluneuvoston tehtäviin kuului myös erityismäärärahojen jakaminen ulkomaille suuntautuville kilpailumatkoille. Tähän mahdollisuuteen myös SPTL tarttui. Esa

ja Eki tekivät kovasti töitä ja tapasivat kaikki Urheiluneuvoston jäsenet erikseen. Hyvää sivustatukea taustalla antoi varapuheenjohtaja Usko Puustinen. Lopulta Valtion Urheiluneuvosto päätyi äänestämään Liiton matka-avustuksesta, jota kutsuttiin ulkomaanmatkamäärärahaksi. Äänen mennessä tasan puheenjohtaja Antti Pohjosen ääni ratkaisi ja kauan toivotun matkan rahoitus (36.000 markkaa) sai onnellisen lopun. Silloin politiikka vaikutti sen verran, että joukkueeseen tuli valita pelaajia SVUL:oon kuuluvan Pöytätennisliiton lisäksi Työväen Urheiluliitosta (TUL) ja Työväen Urheiluseurojen Keskusliitosta (TUK).

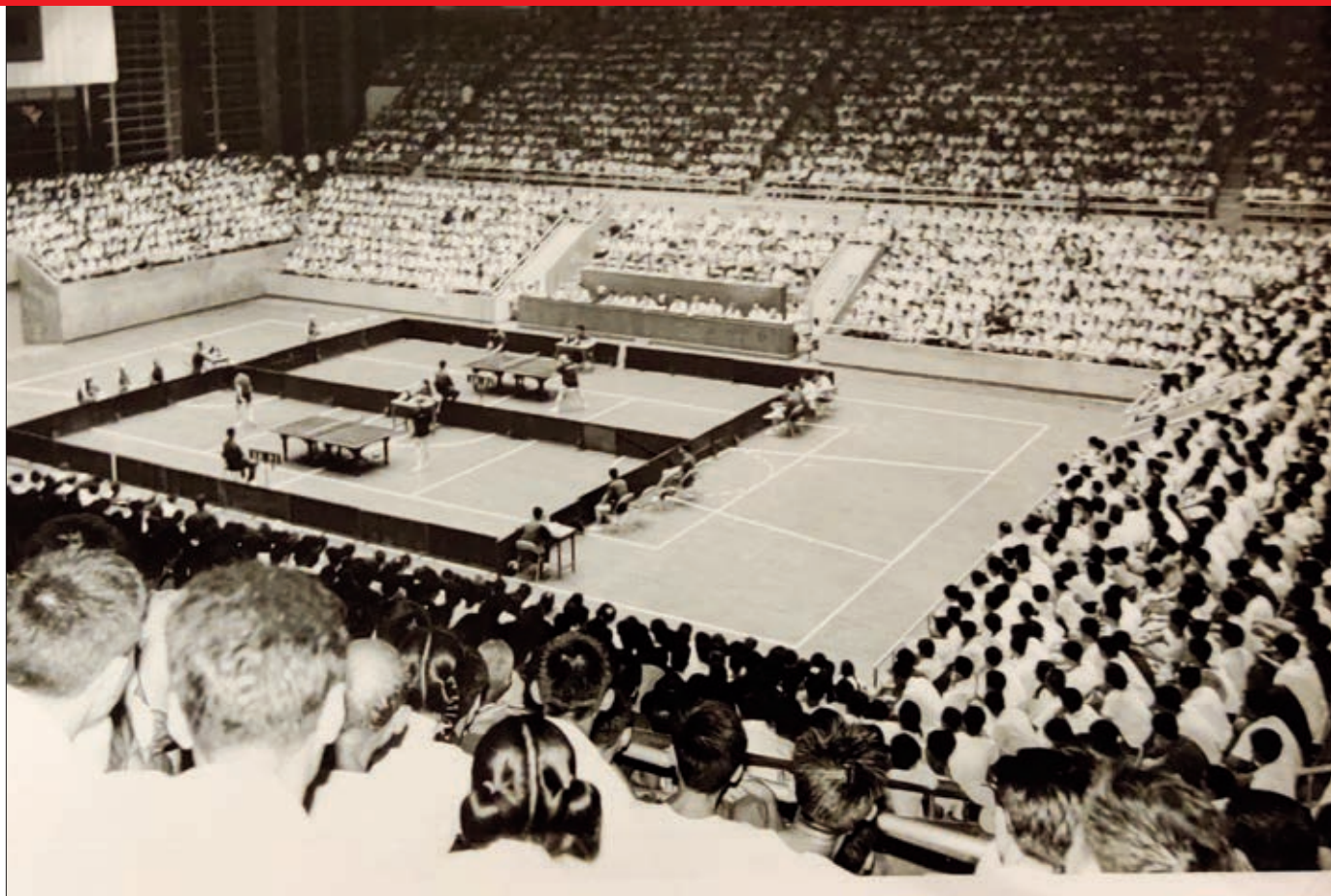
Matkaan Aeroflotilla Moskovan kautta lähdettiin 16 hengen joukkueella, johon mahtui myös 7 pelaajaa. Mukana olivat Esa Ellonen, Ritva Ellonen, Usko Puustinen, Teuvo Komulainen, Toivo Pöyry, Bengt Ahti, Erkki Alaja, Kimmo Hovi ja Gösta Wahlström. Pelaajat olivat Ulla Bäckman, Monica Grefberg, Martti Autio, Jukka Ikonen, Jarmo Joki-

nen, Matti Kurvinen ja Matti Nyysönen. Joukkueen henki oli innostunut, oltiin matkalla suureen tuntemattomaan. Pelaajana tietysti ensisijaisesti odotti tulevia pelejä ja yhteisiä harjoituksia kiinalaisten kanssa, mutta myös täysin uuteen kulttuuriin ja elämänmenoon tutustumista.

Heti Pekingiin perille päästyämme selvisi, että kahteen viikkoon oli pakattu hurja määrä ohjelmaa. Maaotteluja pelattiin neljällä paikkakunnalla. Lisäksi pidettiin Kiinan maajoukkueiden kanssa kuusi heidän vetämäänsä yhteisharjoitusta ja pari muuta treeniä, jossa sai harjoitella kiinalaisten kanssa. Lämpömittari pysytteli sitkeästi +35 asteen yläpuolella koko reissun ajan, eikä halleissa todellakaan ollut viilennystä.

Pekingin lisäksi vierailimme Shanghaissa, Chenchiangissa, Nankingissä ja Shenyaniissa. Matkat tehtiin joko junalla tai lentäen. Pomppuinen lento Nankingista Shenyaniin kesti pienellä potkurikoneella ja parilla välilaskulla 8 tuntia.

KIINAN MATKA 1978

Ensimmäinen penkkirivi oli varattu isolle laatikolle, jonka päällä luki "dynamite". Kun kolmannella yrittämällä pääsimme laskeutumaan Shenyaniin, helpotus kalpeiden suomalaisten mielissä oli suuri. Koneesta poistuessamme saimme vielä nähdä kiinalaisten rynnäkköhävittäjien harjoituksen, jossa ne ampuivat kovilla noin parin sadan metrin päässä oleviin valleihin. Sen lentomatkan jälkeen eivät pienet eivätkä vähän isommatkaan turbulenssit ole tuntuneet missään.

Matkustamisen, treenien ja maaotteluiden lisäksi päivät täyttyivät tutustumisissa erilaisiin nähtävyyksiin, kuten vanhoihin temppelihin, keisariilisiin kesäpalatseihin, Maon mauseleumiin ja Kiinan muuriin. Mielenkiintoisia vierailuja tahtiin myös pingispallotehtaaseen, kiinalaiskotiin, päiväkotiin, urheilukouluun ja kolhoosin teurastamoon. Jos illalla ei ollut peliä, olimme teatterissa, akrobaattinäytöksessä tai banketissa, joita järjestettiin tiuhaan tahtiin. Ensimmäisenä iltana päästiin Työläisten

stadionille tavallisen kansan sekaan katsomaan jalkapallo-ottelua Kiinan armeijan joukkueen ja Nigerian välillä. Ottelu päättyi 0-0. Varsinainen ihmetyksen aihe oli se, miten samanlaisilla polkupyörillä paikalle saapuneet 60 000 katsojaa olivat alle vartissa löytäneet isoista kasoista pyöränsä ja hävinneet paikalta.

Nankingiin helteeseen saavuttuamme matkalla hotellille ohitimme täpötäyden maa-uimalan. Oppaamme huomasivat innostuksemme ja kysyivät, haluammeko uimaan. Ilman muuta halusimme, joten ehkä jo suunniteltu kaipaaminen vuorelle vanhalle temppelille sai tällä kertaa jäädä. Ihmetyksemme oli melkoinen, kun reilun tunnin kuluttua saavuimme maa-uimalaan: viimeisiä ihmisiä patisteltiin juuri porteista ulos. 15 000 kiinalaista sai tehdä tilaa pienelle suomalaisjoukkoille. Maa-uimala oli niin suuri, että meille kaikille riitti oma uima-allas. Tässä tapauksessa yksi suomalainen vastasi tuhatta kiinalaista. Myös oma harmituksemme oli suuri, olisimme

tietysti mieluummin uineet tavallisen kanssa joukossa.

Ruokailut olivat oma lukunsa. Tuohon aikaan Helsingissä oli yksi kiinalainen ravintola. Siellä käytiin ennen lähtöä kerran Ahdin Benkun kanssa harjoittelemassa tikuilla syömistä ja tutustumassa eksoottisiin makuihin. Kiinassa ruokailimme aina pyöreän pöydän ääressä. Tapana oli, että isännät laitoivat pöydällä olleista kymmenistä kulhoista ruokaa meidän lautasillemme. Länsimaisia ruokia ei ollut saatavilla. Kyytipojaksi oli appelsiinilimua pienissä pulloissa, jotka usein loppuivat kesken, kun outoja makuja piti yrittää saada kurkusta alas. Joukkueen johdolle oli tarjolla olutta isommissa pulloissa, jotka harvemmin loppuivat kesken. Viimeisenä ruokalajina oli aina keitto.

Pelejä ja yhteistreenejä kiinalaisten kanssa odotettiin innolla. Siihen aikaan Kiinassa lähes kaikki huiput pelasivat kynäotteella. Poikkeuksen tekivät puolustuspelaajat. Siksi myös harjoittelu

HISTORIA

poikkesi eurooppalaisesta. Syöttöä harjoiteltiin enemmän ja vahva paino oli kolmen pallon taktikassa. Kiinalaiset olivat haavoittuvimmillaan, kun palloralli piteni ja tuli painetta rystylle. Useimmilla oli lisäksi näppylä, joten heidän kanssaan spinnitaistoja ei tullut. Jos kiinalaisen sai jotenkin ajettua irti pöydästä, oli vahvoilla.

Meiltä otettiin tietysti heti alkulämmittelyssä luulot pois, kun kyykkyhyppyillä mentiin salia ympäri. Viiden minuutin kohdalla meikäläisillä oli paita läpimärkä ja reisissä betonia, mutta sisukkaasti jatkettiin. Alkulämmittelyyn ja fyysiseen

harjoitteluun saatiin hyviä vinkkejä, vaikka kyykkyhyppyjä ei omaan ohjelmiin otettukaan. Kun kysyin kiinalaisten leirityksestä, vastaus oli, että he leireilivät 3-4 kertaa vuodessa. Lisäkysymyksen leirien pituudesta vastaus oli 3-4 kuukautta kerrallaan.

Maaotteluissa saatiin ainutlatuista herkkua suuren yleisön edessä pelaamisesta. Aina se ei herkulta tuntunut: itse muistan pelin, jonka alussa jäin heti pahasti kahteen ensimmäiseen syöttöön. Ajattelin ottaa kolmannen (tuohon aikaan syötettiin vielä viiden sarjoissa ja erä pelattiin 21:een) varman päälle altsulla. Pallo pomppasi mailastani omaan nenään ja 15 000 katsojaa ja kaksi pelaajaa repesivät nauruun. Kaikki reissussa olleet suomalaispelaajat pääsivät lopulta voiton makuun, ikuisiksi arvotukseksi jää, oliko kyse ainakin joissain otteluissa isäntien vieraanvaraisuudesta.

Joka tapauksessa saimme hienoa kokemusta kovista peleistä isoille katsojoille.

Viimeisenä iltanamme Pekingissä vierailimme Suomen suurlähetystössä, jonka uima-altaassa pidimme huimat turnajaiset johdon nauttiessa virvokkeita. Myöhemmin illalla järjestimme läksiäistilaisuuden loistaville tulkeille, jotka olivat olleet osa joukkuettamme koko reissun ajan. "Kuminaamaksi" ristimämme miestulkin naama oli kuin olikin pysynyt leveässä hymyssä vierailun alusta loppuun. Oli unohtumattoman reissun jäähyväisten aika.

Bengt Ahdin mainioon Kiina-mappiin tukeutuen. Kuvat samasta mapista.

Martti Autio

Huippumerkit
palvelevasta
pingiskaupasta

Markus Heikkinen
www.pingiskeskus.fi
040 6585 765
info@pingiskeskus.fi
Koroistentie 4E
00280 Helsinki

Kilpailunveto-ohjelmiston kehittämismietteitä

Historiaa

Aloitin pöytätennisharjoituksen viisikymppisenä ikämiehenä, jotta minulla olisi jotain järkevää vapaa-ajan liikuntaa Kiinan työreissuilla. Outo laji, mutta kun tuttavani vei minut katsomaan lapsensa pöytätennistreenejä joka oli lähinnä pallolaatikkoa, niin ajattelin että tuollaisissa harjoituksissa itsekkin voisin oppia. Harastukset minulla ovat ennenkin hieman lähteneet lapasesta, joten ei aikaakaan kun piti käydä katsomassa miltä pöytätenniskisat näyttävät ja sitten niissä piti käydä pelaamassa. Hävisin aluksi tietysti melkeinpä kaikille jossain alimassa kategoriassa, mutta mitäpä siitä. Kun ilmoittauduin Turkuun kisoihin ihan toiseen kaupunkiin, niin sieltä vastasi vanha opiskelukaverini Ismo Lallo, joka sitten kisoissa selitteli minulle kisajärjestämisen ongelmia ja tietokoneohjelmien haasteita.

Vanha PT-Guru oli jo jätetty ajalehtimaan eli sitä ei enää kehitetty. Siinä oli myös muutamia ongelmia: Pelaajien syöttö käsin oli aikaa vievää, arvontasääntöjä ei ilmeisesti oltu täysin ohjelmoitu, eikä poolien tuloslaskentaa tehty loppuun asti kun pelaajilla oli sama määrä voittopisteitä. Vanhojen ongelmien lisäksi uusia oli tietty tulossa arvontasääntöjen uusiutuessa.

Ensimmäisessä vaiheessa kokeiltiin asian edistämistä opiskelijaprojektina. Ismo kävi Tampereella selittämässä systeemiä opiskelijoille, mutta ryhmä ei ollut erityisen menestyksenkäs ja ongelmakin osoittautui monimutkaisemmaksi kuin olin ymmärtänyt.

PT-Welho

Asia jäi kuitenkin kaivelemaan ja aloin sitten itse ohjelmoida tarpeeseen ohjelmistoa ja niin syntyi PT-Welho. Sen käyttöliittymä oli komentorivipohjainen, joka oli minulle ja sellaisiin tottuneille nopea ja kätevä, mutta tietysti kovin erilainen graafiseen käyttöliittymään verrattuna. Ohjelmisto tukee lisenssitarkastuksia, rating- ja ikätarkastuksia, maksusummien laskentaa, ilmoittautumisten

käsittelyä google forms -tiedostojen kautta, arvontoja ja niistä tulosteiden muodostamista, arvonnassa kaavioon sijoittamista, ja tuloslaskentaa, pooleista pelaajien siirtämistä cup-kaavioon kun pooli oli pelattu, sekä tulosten viemistä rating-laskentaan sekä liiton sivuston ns. pokaalinäyttöön, eli on toiminnoiltaan suhteellisen monipuolinen ohjelmisto.

Ohjelma lukee liiton sivustolta ladattavia rating- ja lisenssitiedostoja, sekä kilpailukohtaista konfiguraatietiedostoa ja Google Formsilla suoritetusta ilmoittautumisesta saatavaa tiedostoa ja kirjoittaa tiedostoja rating-laskentaa ja liiton pokaalinäyttöä varten.

Kohtuullinen määrä kisoja PT-Welholle on vedettykin. Aluksi käytin nimeä PT-Velho mutta kun Jori Haataja sitä aina kutsui Welhoksi niin annoin periksi, ja kuulostihan se ehkä paremmaltakin.

Muille IT-nörteille tiedoksi, että kirjoitin PT-Welhon funktionaalisella Haskell-ohjelmointikielellä ja koodia taisi tulla runsaat 4000 riviä. Oman kokemuksen mukaan Haskell on erittäin tiivis kieli ja "perinteisillä kielillä" rivejä tulee yleensä moninkertainen määrä, eli kaippa siinä olisi tullut yli 10000 riviä esim Javalla, C++:lla, tai vastaavalla. En tosin niillä olisi jaksanut tätä projektia toteuttaa.

Pikku haasteita toi muuttuva toimintaympäristö, lähinnä liiton sivuilta saatavien lisenssitietojen formaatin ja pokaalinäyttöön sisään menevien tietojen muodon ja merkkijärjestelmän kanssa, joissa taas tilanne muuttui joskus hieman arvaamattomasti. Tämä tietysti vaikutti intooni markkinoida sinänsä toimivaa ja ilmaista ohjelmaa laajempaan käyttöön, koska jokin saattoi yllättäen olla toimimatta ja sitten olin taas itse liemessä yllättäen joku kaunis viikonloppu.

PT-Welhosta WebWelhoon

Oli selvää, että järjestelmän laajempaa käyttöä varten nämä ongelmat pitää ratkaista uskottavalla tavalla. Samalla toivottiin graafista käyttöliittymää. Erityisesti liiton puheenjohtajan Esko Heikkisen kannustamana johtopäätös oli lähteä kehittämään ohjelmistoa, joka toimisi liiton nettisivuilla ja tarjoaisi myös paremmat mahdollisuudet kisojen seuraamiseen netissä. Tämä tarkoitti käyttöliittymän ja ohjelman käsittelemien tietojen haun ja tallentamisen kannalta järjestelmän täydellistä uudelleenkirjoittamista.

Liitto myös sijoitti tähän rahaa, eli sain palkattua apulaisen tähän hankkeeseen, oman talkootyöni ja Kimmo Pihka-

lan suunnitteluavun lisäksi. Apulaisena toiminut Tomi Nummenmaa onkin omat tähän asti tarvittut osuutensa ohjelmoinut. Hankkeen viivästyminen on täysin johtunut allekirjoittaneen kiireistä. Ja ohjelmointihan on jossain määrin vaativaa hommaa.

Pian kävi ilmi, ettei aiemmin tehty Haskell-kielinen ohjelmakoodi ollut sellaisenaan liitettävissä liiton sivustolla toimivaan ohjelmistoon. Ikävää sikäli, että se sisälsi sellaisenaan kokonaisuuden monimutkaisimmat osat: arvonnin ja poolitulosten täydellisen laskennan. Ne muunnetaan nyt toiselle, joskin jossain määrin samantapaiselle kielelle.

Tätä tehdessä tulee mieleen vanha juttu ohjelmakoodista löytyneestä kommentista: "Kun tämä ohjelmanpätäkä kirjoitettiin, niin vain Jumala ja minä ymmärsimme, miten tämä toimii. Nyt minun on valitettavasti todettava, että enää ainoastaan Jumala ymmärtää tämän." Tilanne ei nyt ole aivan näin paha, mutta jonkin verran aiheuttaa päänvaivaa.

Vanhan perustoiminnallisuuden siirtämisen lisäksi tavoitteena on siis rakentaa uusia tapoja tehdä asioita. Niitä on osin jo toteutettu ja kokeiltukin. Uuden järjestelmän kanssa kilpailujen hallinnointi netissä tapahtuu seuraavasti:

1. Kilpailu luodaan liiton sivustolle. Kilpailun järjestäjä määrittelee nettisivulla tarvittavat yksityiskohdat, kuten leikkuripäivän, ilmoittautumisten sulkeutumisen, luokat ja niihin liittyvät ikä, sukupuoli, lisenssi- ja rating-vaatimukset.
2. Pelaajat ilmoittautuvat liiton nettisivustolla.
3. Järjestäjä suorittaa arvonnin, jälleen liiton nettisivustolla, ja saa sieltä tarvittavat tulosteet.
4. Kisat pelataan: tulokset tallennetaan järjestelmään joko piste kerrallaan tai koko ottelu kerralla. Valmiista pooleista ja cup-otteluista järjestelmä siirtää pelaajat jatko-otteluihin.

Kisaa voi seurata netistä sitä mukaa kuin tuloksia tallennetaan.

Vaikka ohjelmiston kehittäminen on ollut väliin keskeytyneenä, niin loppuun se nyt on kuitenkin saatava. Ilmoittautuminen hoidettiin jo vuoden 2021 henkilökohtaisiin SM-kisoihin tuolla järjestelmällä ja tulosten tallennusta sekä tulosseurantaa testattiin samoin tuolloin. Isommat puuttuvat osat ovat arvonnin ja poolien laskenta, joissa siis kyse on PT-Welhon toiminnallisuuden siirtämisestä nyt kehitteillä olevaan WebWelho-ohjelmistoon.

Mietittävää

Ohjelmiston kehittäminen on kuitenkin antanut aihetta pohtia vaihtoehtoisia tapoja hoitaa kilpailuja. Näistä keskustelu ja toiveet ovat aina tervetulleita, vaikkei niiden toteutumista voikaan taata. Tämän kirjoituksen loppuosa käyköön samalla keskustelunavauksena.

Lisenssien tarkastaminen on nyt kilpailujärjestäjän tylsäkö velvollisuus. Jos ilmoittautumiset tehdään liiton sivustolle, niin ilmoittautumisten yhteydessä voitaisiin edellyttää ja tarkastaa, että lisenssi on maksettu ilmoittautumissa jos luokkaan ylipäättään vaaditaan lisenssi.

Pelaajien rating-kelpoisuus luokkiin voi muuttua ilmoittautumispäivän ja leikkuripäivän välissä, joka saattaa olla hankaluus monellakin tavalla. Jos leikkuripäivä on viimeistään sama kuin ilmoittautumisen alkupäivä, niin pelaajan rating-kelpoisuus voidaan tarkastaa ilmoittautumisen yhteydessä eikä se enää muutu.

Suomalainen arvontajärjestelmä on kokonaisuudessaan todella monimutkainen kokonaisuus jossa "arpaonni" liittyy lähinnä siihen, että pelaajien arvonnassa käytetyt rating-arvot eivät vastaa kisojen aikaista kuntoa. Ruotsissa kuulemma vain muutama pelaaja sijoitetaan ja loput arvotaan satunnaisesti. Muitakin vaihtoehtoja on: esimerkiksi poolien ykkössijoitetut voitaisiin sijoittaa kuten nyt ja loput arpoa satunnaisesti rating-arvoista riippumatta.

Arvonnassa voitaisiin myös optimoida sitä etteivät pelaajat joutuisi samojen pelaajien kanssa samoihin pooleihin kuin kilpailun aikaisemmin arvotuissa luokissa, jos tämä nähtäisiin sääntöjen puolesta sallittavana.

Turhien vajaiden poolien välttämiseksi arvonta voitaisiin tehdä juuri ennen luokkien pelaamista ja näinhän on PT 75:n kansallisissa viime aikoina tehtykin, eikä valituksia siitä ole tullut.

Tulosten tallentaminen suoraan tietokantaan antaa mahdollisuuden online-kisaseurannan kehittämiseen. Pistekohtaista tallentamista ja usean ottelun pisteseurantaa kokeiltiin jo Tampereen henkilökohtaisissa SM-kisoissa 2021.

Mikäli otteluita tallennetaan reaaliaikaisesti tai ainakin heti otteluiden päättymisen jälkeen, niin koko kilpailun etenemistä voidaan monitoroida paremmin sekä hakea otteluita, joiden pelaamattomuus erityisesti hidastaa kilpailun etenemistä.

Jyrki Nummenmaa

TEEMME #TAVOITTEISTATOTTA

Suomen ainoa Olympia- ja Paralympiakomitean valmennuskeskus Pajulahti sijaitsee vain 20 minuutin ajomatkan päässä Lahdesta. Pajulahti tarjoaa täyden palvelun valmennusleirit.

KYSY TARJOUS LEIRITYKSESTÄ

Perusleiripakettimme sisältää mm.

- opistotason majoitus
- aamupala, lounas ja päivällinen
- rantasaunojen yleisvuorot kesäisin

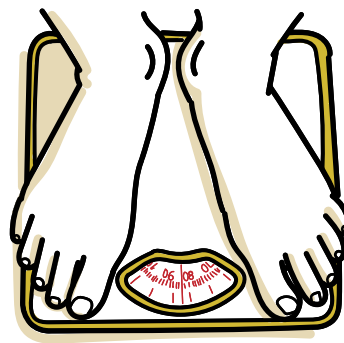
LISÄTIEDOT ja VARAUKSET:

puh. 03 8855 200
sales@pajulahti.com
www.pajulahti.com

Pajulahti

Pingis ja ylipaino

Viime vuosikymmeninä suomalaisten paino on noussut siinä määrin, että suurin osa kansasta on ylipainoisia. Säännöllinen liikkuminen olisi hyvä keino "polttaa kaloreita" ja ehkäistä painon nousua.

Tehokkaasta liikunnasta monelle tulee mieleen kuntosalin, jossa lihaksia käytetään suurten painojen liikutteluun. Kehon painon kannalta se ei kuitenkaan ole erityisen tehokasta. Suorituksen välillä pitää levätä, minkä vuoksi punttien ja taljojen parissa energiankulutus ei keskimäärin nouse kovin paljoa.

Painonhallinnan kannalta hyödyllisempää on pienemmällä teholla toteutettu yhtäjaksoinen liikunta, koska silloin energiaa "poltetaan" jatkuvasti. Tutkimuksissa ihan tavallinen käveleminen on osoittautunut toimivaksi, kun sitä tekee riittävän säännöllisesti. Sama vaikutus on pyöräilyllä, hiihdolla, soudulla ja muilla pitempiketoisilla suorituksilla.

Miten pingis pärjää liikuntalajien vertailussa?

Pöydän päässä pelaaja on liikkeessä melkein koko ajan, ja usein tulee pelattua tunnin verran tai enemmän. Tavallinen kävely kuluttaa noin 300 kilokaloria tunnissa. Pingiksen energiankulutuksesta löysin luvut 275–400 kilokaloria tunnissa. Vaihteluväli johtuu osaksi pelaajan painosta ja tietysti myös siitä, että toisilla jalat liikkuvat vilkkaammin. Hyvillä pelaajilla on mitattu korkeampiakin lukuja.

Yhteenvetona edellä kerrotusta voidaan todeta, että keskimäärin reipastahtinen pingismatsi on painonhallinnan kannalta vähintään yhtä tehokasta kuin käveleminen. Mitä enemmän taidot kehittyvät, sitä enemmän pelitahti kiihtyy ja energian kulutus kasvaa.

Mutta jos pelaajalla on ylipainoa, kuvio mutkistuu. Kymmenen tai kaksikymmentä ylimääräistä kiloa jalkojen päällä tekee liikkumisesta pelin aikana hankalampaa. Ylipainoisen peli muuttuu helposti seisovammaksi. Se vaikuttaa pelissä pärjäämiseen, ja lisäksi vähäisempi liikkuminen heikentää pingismatsin tehoa painonhallinnassa.

Jos sinulla on ylipainoa, pysähdy tarkkailemaan jalkatyötäsi. Jos sitä ei ole, mieti miten voisit lisätä liikkumista pöydän päässä. Samalla kannattaa pysähtyä fundeeraamaan pingisharrastukseen liittyvää muuta liikkumista. Etsitkö autollesi lähimpänä pingishallin ulko-ovea sijaitsevan parkkiruudun, vai jätätkö sen parkkipaikan kauimmaiseen ruutuun ja nautit pienestä kävelystä ovelle. Vielä parempi on, jos oman auton sijasta sinulla on mahdollista lisätä askeleita käyttämällä joukkoliikennettä.

Riittävä liikkuminen auttaa estämään painonnousun,

mutta se ei ole kovin tehokas keino pudottamaan painoa. Sopivalla liikunnalla paino voi laskea muutaman kilon, mutta tutkimusten mukaan siihen liikkumisen teho tavallisesti tyssää, ellei ryhdy himolenkkeilijäksi.

Palataan vielä pingispöydän ääreen. Jos olet ylipainoinen ja painosi vähenisi kymmenen kiloa, jalkatyösi kevenisi ja peli paranisi. Jos sinulla lisäksi on tyyppin 2 diabetes tai muita lihavuuden aiheuttamia sairauksia, samalla niiden haitat vähenisivät huomasti.

Laihduttamisessa useimmille tulee mieleen, että nyt pitää ryhtyä dieetille. Niitä onkin tarjolla kymmeniä. Erilaisia keinoja rutistaa kaloreita niin alas, että paino putoaa reilusti, vähintään kilo viikossa. Valitettavasti kaikkien dieettien ongelmana on, että vaikka aluksi usein laihdutaan reilusti, useimmilla vuoden kuluttua suurin osa laihdutetuista kiloista on palannut takaisin.

Pingiksen harrastajaa ei paljoa auta se, että kolmen kuukauden kohdalla kymmenen kiloa kevyempänä peli kulkee paremmin, jos vuoden kohdalla tämä etu on menetetty. Onneksi dieeteille löytyy vaihtoehto, joka varmemmin johtaa pysyvään tulokseen: rauhallisempi laihduttaminen ilman dieettiä.

Ideana on, että ryhtyy tarkastelemaan nykyisiä syömis- ja juomistottumuksiaan. Vaihtaa terveellisempiin sellaisia ruokia ja juomia, joista tulee eniten kaloreita ja jotka tuntuvat turhimmilta. Syömisessä ei pihtailla, vaan syödään tavalliset ateriat – aamupala, lounas ja päivällinen – ja tarvittaessa välipaloja. Ideana on, että ruokamäärät ovat suunnilleen entiset, mutta osa niistä muutetaan sellaisiksi, että kaloreita tulee vähemmän.

Rauhallinen laihduttaminen tarkoittaa, että paino vähenee kuukaudessa noin kilon tai korkeintaan puolitoista. Vuoden päästä se merkitsee vähintään 10 – 12 kiloa. Tulos pysyy, kun vähitellen omaksutut uudet syömis- ja juomistottumukset säilyvät.

Sopivien muutosten löytämiseen tarvitaan hieman tietoa erilaisten ruokien ja juomien vaikutuksista painoon. Tässä rauhallisen laihduttamisen pikaohje, jonka avulla pääset alkuun: <https://www.perttimustajoki.fi/ylipainoisen-sininen-tie-pysyvaan-tulokseen/>

Rauhallinen laihduttaminen voi hitaan vauhdin vuoksi kuulostaa lallarikamalta, mutta ajan mittaan se peittoaa tehodieetit. Laihtumisen määrässä ei oikeastaan ole mitään kattoa. Tästä linkistä voit lukea Leosta, joka 2½ vuodessa laihtui ilman dieettiä 37 kiloa <https://www.perttimustajoki.fi/37-kiloa-ilman-dieettia/>

Pertti Mustajoki
Lääkäri, professori
Pingiksen harrastaja

Matti Kolppanen

Vuonna 2018 SPTL:n 80-vuotisjuhlien yhteydessä liitto sai neljä kunniajäsentä. Heistä vanhin, **Matti Kolppanen**, täytti helmikuun lopulla kunnioitettavat 90 vuotta. Syntymäpäivän kunniaksi Pöytätennislehti pisti päivän sankarin jälkikasvun keräämään muisteloja siitä, kuinka kaikki oikein alkoi.

Pöytätenniksen Matti löysi 17-vuotiaana syksyllä 1949. Hyvän ystävän Risto Raunion kodin ruokasalin pöytä jatkettiin keittiön pöydällä ja pingispöytä oli valmis. Aika pian kuitenkin rautakaupasta ostettiin määrämittaiset kimpilevyt ja jotain parempaa kehitettiin verkoksi. Siis jo 1940-luvun lopulla rautakaupasta löytyi määrämittaiset kimpilevyt.

Riston äiti ei tietenkään katsonut kovin suopeasti asunnon muuttumista useamman pojan pingishalliksi. Sellainen löytyi talon vinttikerroksesta, jossa oli tilaa mutta huono valaistus ja lopuksi liian kylmä – ainakin jonotusvuorossa olevilla. Tiiviiden neuvottelujen jälkeen lämmin tila löytyi katurakennuksen kellarista.

Pöytätennisseura Barna ry perustettiin 27.9.1950. Matti oli mukana perustavassa kokouksessa, mutta vain seuraamassa mitä tapahtuu, ei vielä toimijana.

Barnan toiminta lähti liikkeelle hyvin aktiivisesti. Jo tammiukuussa 1951 järjestettiin kilpailut, joihin kutsuttiin Suomen silloiset huippupelaajat. Heille maksettiin matkat ja tarjottiin täysi yöspito. Kilpailut järjestettiin kaupungintalon juhlasalissa. Tapahtumaa mainostettiin Vaasa-lehdessä Ari Huttusen kuvalla ja hehkutettiin: ”Ottelut suoritetaan samanaikaisesti neljällä pöydällä!” Yleisömenestys oli loistava ja seuran kasva vahvistui. Kilpailujen pelipäivä olikin valittu huolella: VIFK pelasi SM-sarjan jääpallo-ottelunsa silloin vieraisissa. Maajoukkuepelaajat olivat hämmästyneitä yleisön innostuksesta. He tunnustivat, että Helsingissä ei kilpailuissa ole lainkaan yleisöä.

Näihin aikoihin Matti siirtyi ainoana kellarin pelaajista Wasa Lawntennisklubb WALK r.f.:n harjoituksiin, jotka pidettiin kerran viikossa torstaisin Arbetets Vänner i Vasa rf:n tiloissa. Vaikka pelaaminen kellarissa paremmassa paikassa oli mahdollista vain torstaisin, paikan etuna oli myös se, että se ei mennyt koskaan kiinni. Niinpä pelit jatkuivat monesti vielä, kun aamun lehteä jaettiin.

Barnan ensimmäinen kilpailumatka oli helmikuussa 1951 Helsinkiin BK:n järjestämiin SM-kilpailuihin Gloria-halliin Piehellä Roobertinkadulla. Kuinka ollakaan, C-luokan ottelussa Lappalainen-nimistä pelaajaa vastaan nousi sääntötulkintakysymys. ”Suurieleisesti panin mailani pöydälle ja pyysin Lappalaista ja ottelun tuomaria kävelemään ylituomarin puheille.” Kilpailujen ylituomari Erik Bifeldt ratkaisi asian Matin tulkin mukaisesti.

”Vaasassa pääsimme kilpailemaan vain, jos itse järjestimme kilpailut. Niinpä tutkimme kilpailukutsut tarkasti. TBK järjesti perinteisesti kaksipäiväiset kilpailut pääsiäisenä. Tam-

Matti Kolppanen ja Sonja Grefberg, Suomen delegaattit Moskovassa 2010.

perelaiset saivat meistä vakiovieraat. Keväällä 1953 haimme vaihtelua Lahdesta. Yö matkustettiin päivävaunussa, päivällä pelattiin ja seuraava yö oli yhtä ankea. Omassa luokassani oli hupaisaa se, että kun selvisin semiin, meitä olikin siellä viisi. Lahtelaiset eivät hätäntyneet vaan järjestivät ylimääräisen karsintaottelun jollekin sivupöydälle.”

Arbetets Vännerin tiloista siirryttiin syksyllä 1954 pelaamaan Onkilahden kansakoulun tiloihin, jossa sai harjoitella kahdesti viikossa.

Barna oli keksinyt hyvän rahanhankintakeinon. Seura haki poliisilta luvan arpajaisten järjestämiseen. Lupa myytiin kiinteällä hinnalla Vaasan torilla toimivalle kauppiaille, joka järjesti palkinnot ja arpojen myynnin omalla riskillään. Arpajaislupien myyntituotoilla Barna maksoi neljälle pelaajalleen lentoliput Turkuun SM-kisoihin keväällä 1956. Kisa oli Matille menestys, sillä hän voitti B-luokan Suomen mestaruuden.

Turkuun ja takaisin, lopulta Helsinkiin

Saman vuoden syksyllä Matti muutti Turkuun kauppakorkeakouluun opiskelemaan. Heti ensimmäisenä syksynä tuli pitkänhuiskea nuorimies kysymään Matilta, pelaako tämä pingistä. Paljon, paljon myöhemmin pitkänhuiskea ikinuorimies oli voittava ikäluokkansa maailmanmestaruuden.

Turussa Matti oli Pallo-Kotkien jäsen ja harjoitteli Turun Pyrkivän salissa. Tulevan maailmanmestarin kanssa hän kuitenkin pelasi Kauppakorkeakoulun salissa, sillä tämä oli vasta uraansa aloitteleva ja Pyrkivän salissa pelasivat lajin jo hallitsevat tekijämiehet.

Vuonna 1958 joukkueiden SM-kisoissa Lahdessa Matti sai toisen SM-mitalinsa, pronssisen. Siihen aikaan pronssista pelattiin ja pronssiottelussa Porvoon Maratonia vastaan Matti

90 vuotta

voitti kaikki kolme otteluaan: Torkel Grefbergin, Kaj Blomfeltin ja Eylof Björklöfin. Timo Aalto (Turku) toi puuttuvat kaksi voittoa.

Opiskelujen päätyttyä edessä oli muutto takaisin Vaasaan ja Barnan puheenjohtajaksi ja saman tien siinä roolissa raastuvanoikeuteen syytetyksi ja tuomituksi. Barna nimittäin järjesti kaupunkiottelun Vaasa-Rovaniemi Vaasan Teatterin tiloissa. Kun tila oli julkinen huvihuoneisto – päinvastoin kuin koulujen jumppasalit – olisi kaupunkiottelulle pitänyt hakea poliisilaitokselta lupa. Ottelun katsottiin olleen yleisötilaisuus (jossa ei kylläkään yleisöä ollut). Syyte oli myönnettävä oikeaksi ja Barna maksoi sakot.

Kesällä 1966 oli työpaikan vaihdoksen myötä edessä muutto Helsinkiin. Wegaan liittyminen oli luontevaa, koska Pentti ”Pätkä” Tuominen ja Seppo ”Pensa” Pentsinen olivat tulleet Vaasan kilpailumatkoillaan tutuiksi.

Ura liitossa ja ITTF:ssä

Curt Åkerberg oli ollut vuodesta 1953 Pöytätennisliiton puheenjohtaja. Vaikka hän oli monesti ilmoittanut halustaan vetäytyä syrjään, tahtotilan todellisuudesta oli epäilyjä. Kevään 1967 vuosikokoukseen oli suunniteltu vallanvaihdosta. Osana sitä Pätkä Tuominen oli pyytänyt etukäteen Matin suostumuksen tulla valituksi liiton hallitukseen rahastonhoitajaksi.

Matti oli ollut Barnan edustajana jo vuoden 1964 vuosikokouksessa. Kokouksessa hän esitti kriittisen puheenvuoron tietyistä tilinpäätöksen kirjauksista. Sen seurauksena Åkerberg kaivoi taskustaan liiton pronssisen ansiomerkin ja antoi sen Matille. Hopeista ansiomerkkiä ei Matille koskaan annettukaan, mutta kultaisen merkin hän sai 1988.

Matti toimi Pöytätennis-lehden päätoimittajana numerosta 2/1970 numeroon 2/1973. Hän suoritti ensimmäisenä suomalaisena ITTF:n International Umpire (IU) -tutkinnon sekä järjesti myöhemmille kandidaateille kurssit ja IU-kokeet.

Varsinkin lehtemme vanhemmat lukijat tuntevat Matin monista sääntöjä koskevista asiantuntevista artikkeleista. Mutta harva taitaa tietää, että ensimmäinen niistä oli lehden numerossa 1/1967 otsikolla ”Sääntöjen tuntemattomuutta”.

ITTF:n sääntökomitean (Rules Committee) jäsen Matti oli 30 vuoden ajan 1985-2015. Viestinvaihtoa käydään edelleen ja Matti on hyvin arvostettu ja tunnettu sääntöasiantuntija

kansainvälisesti. Tunnettuutta kansainvälisillä areenoilla lisäsi sekin, että Matti on toiminut monessa ITTF:n vuosikokouksessa Suomen delegaattina.

Idean sääntökomitean jäsenyydestä esitti liiton silloinen toiminnanjohtaja Gösta Wahlström ja taustatukea tuli tunnelulta ruotsalaistuomarilta Börje Karlssonilta, joka oli pitämässä tuomarikurssia Suomessa. ”Sääntökomitean tuonaikainen puheenjohtaja Colin Clemett vain nappasi minut mukaan Suomen esityksestä, ei sitä missään kokouksessa aluksi vahvistettu”, Matti muistelee.

Sen sijaan Suomessa ”Lex Kolppasena” tunnetusta sääntömuutoksesta Matti ei ota kunniaa, vaikka hän toki kannatti muutosta lämpimästi. Takavuosinahan pöytään osumatonta palloa ei saanut pöydän ulkopuolellakaan pysäyttää mailalla. Puhuttiin volleysta ja sen sallimisesta pöydän pinnan ulkopuolella, mikä oli monien mielestä mullistavaa.

”Sääntöuudistuksen alkuperäinen isä on juuri Clemett. Aivan aluksi pidin sitä hassuna, mutta yön yli nukuttuani mieleni muuttui ja tajusin, että se onkin järkevä uudistus.”

Hauskaa asiassa on se, että Clemett muotoili muutosesityksen niin taitavasti, että se meni läpi ITTF:n elimissä ainakin osin siksi, että kovin harva lopulta ymmärsi, mistä muutoksesta oli kyse. Suomessakin Matin Pöytätennislehden juttu ”Hankala obstruktio” herätti jopa hilpeää hämmennystä. Nykyään asia on kuitenkin jokaiselle laji-ihmiselle selvä.

Kuluvalla vuosituhannella Matti on puhunut verkkosyöttösäännön poistamisesta. Se olisi komea piste sääntögrumme uralle. Toistaiseksi ehdotus ei kuitenkaan oikein ole ottanut tulta.

Hallitusvuosiensa jälkeen Matti toimi pitkään liiton tilintarkastajana sekä vuosikymmeniä sääntövaliokunnassa, jossa hän vaikuttaa edelleen. Puheenjohtajuuttakin kesti pari vuosikymmentä. Miehen muista kiinnostuksenaiheista mainittakoon Vaasa-aiheisten

postikorttien keräily, vanhojen pingis- ja tennispostikorttien ohella. Tennis onkin toinen Matin suosikkilajeista.

Pöytätennisliitto onnittelee lämpimästi kunniajäsentään merkkipäivän johdosta. Ja samalla myös kiittää: Matti oli toimikunnan jäsenenä merkittävässä roolissa, kun SPTL sai 80-vuotisen taipaleensa kunniaksi oman lajihistoriansa. Kunniajäsenyys on todella ansaittu.

Pekka Kolppanen & Esko Heikkinen

Matti maajoukkueen johtajana Norja-ottelussa 1971. Matin oikealla puolella Liisa Järvenpää, Max Laine, Seppo Elsinen ja Tapio Simonen.

Pöytätennisrahaston stipendit haettavaksi

Liiton 80-vuotisjuhlien jälkimainingeissa perustetun Pöytätennisrahaston johtokunta piti maaliskuun alussa kokouksen. Rahaston alkupääoma (50 000 €) on kasvanut mukavasti. Lisää toki tarvitaan. Jos olet kiinnostunut asiasta ja esimerkiksi lahjoittamisesta, voit lukea lisää rahaston toiminnasta ja tarkoitusperistä liiton verkkosivuilta Liitto-valikon alta.

Rahaston sääntöjen mukaan sen "tarkoituksena on tukea pöytätenniksen suomalaista juniori- ja maajoukkuevalmennusta jakamalla apurahoja tai edistämällä tätä toimintaa muilla käyttötarkoituksien sopivilla tavoilla".

Maaliskuun alussa kokoontunut johtokunta (Matti Kurvinen, Kari Kuusiniemi, Antti Mäkinen, Mika Räsänen ja Esko Heikkinen) päätti, että se jakaa ensimmäisen toimintavuotensa päätteeksi stipendejä, yhteensä 3 000 eurolla.

Rahaston säännöissä todetaan, että johtokunta julistaa apurahat haettaviksi ja tekee hakemusten perusteella liiton hallitukselle esityksen apurahojen jakamisesta. Tässä tarkoituksessa johtokunta julistaa haettavaksi stipendejä juniori- ja maajoukkuevalmennukseen tai niitä edistävään toimintaan.

Vapaamuotoiset hakemukset lähetetään 15.4.2022 mennessä osoitteella mika.rasanen@sptl.fi

Pöytätennisrahaston johtokunnan puolesta
Esko Heikkinen

Pieni historiapläjäys:

KOLME "KVARTAALIA" ITTF:SSÄ

Helmikuun lopulla vietettiin yhdenlaista juhlaa, kun Suomen Pöytätennisliitto tuli olleeksi Kansainvälisen Pöytätennisliiton ITTF:n jäsenenä 75 vuotta. ITTF perustettiin 1926, eli suomalaisilta kesti parikymmentä vuotta päästä kansainvälisen liiton siipien suojaan.

Suomen jäsenyys hyväksyttiin ITTF:n vuosikokouksessa, joka järjestettiin Pariisin MM-kisojen yhteydessä. Pontimena saattoi olla tieto, että Tukholma järjestäisi MM-kisat 1949. Joka tapauksessa ne olivat ensimmäiset MM-kisat, joihin Suomi lähetti joukkueen.

Pariisin kokouksessa ei suomalaisia ollut paikalla, joten jäsenyysasiaa hoiti valtakirjalla Ruotsin liiton puheenjohtaja Gunnar Ollén. Myös Ollén oli mielenkiintoinen henkilö, sillä puheenjohtajuuden ohella hän pelasikin kisoissa Ruotsin joukkueessa. Kaiken kaikkiaan Ollén osallistui kolmeen MM-kisaan ja kirjoitti myös kirjoja lajista. Varsinaisen työuransa hän teki radiossa ja TV:ssä, mutta hänet tunnetaan myös taidehistorioitsijana.

Ruotsalaisyhteistyölle oli edellytyksiä, sillä Pohjoismaiden Pöytätennisunioni NBTU (nyk. NETU) oli perustettu vuotta aiemmin 1946. Tuohon aikaan Suomen liiton puheenjohtajana toimi Jan-Erik Jansson (1921-

2010), joka 1977-88 tuli tunnetuksi Merenkuluhallituksen pääjohtajana. Janssonin nekrologi HS:ssa ei kuitenkaan noteerannut miehen pöytätennisuraansa lainkaan. Miehen yhteistyö Ollénin kanssa sujui epäilemättä hyvin, olihan kaksikolla yhteinen äidinkieli.

Kyseinen ajanjakso oli suomalaisessa pöytätenniksessä aktiivista aikaa, kuten varmaan monella muullakin elämänsäalueella heti sotavuosien jälkeen. Kansainvälistymisen ohella Holger Winqvist julkaisi 1947 suomeksi ja ruotsiksi "Pöytätennis meillä ja muualla" -oppaansa, jota voi pitää myös lajiliiton kymmenvuotishistoriikkina.

EH

Rating järjestys (27.2.2022)

Miehet

1	Olah Benedek	SeSi	2617
2	Naumi Alex	KoKa	2482
3	Räsänen Mika	PT Espoo	2410
4	Soine Samuli	TIP-70	2385
5	Kontala Aki	Wega	2346
6	O'Connor Miikka	PT 75	2338
7	Tennilä Otto	PT 75	2294
8	Pihkala Arttu	PT Espoo	2286
9	Räsänen Aleks	PT Espoo	2284
10	Khosravi Sam	KoKa	2284

MJ 13

1	Lehtola Lassi	MBF	1957
2	Ikola Jesse	KoKu	1670
3	Afanassiev Yuri	PT Espoo	1570

MJ 15

1	Vesalainen Rasmus	KoKa	2086
2	Vesalainen Matias	KoKa	2001
3	Lehtola Lassi	MBF	1957

MJ 18

1	Räsänen Aleks	PT Espoo	2284
2	Khosravi Sam	KoKa	2284
3	Vesalainen Rasmus	KoKa	2086

Naiset

1	Donner Marina	KuPTS	2095
2	Kirichenko Anna	PT Espoo	2081
3	Luo Yumo	TIP-70	2054
4	Betz Ramona	LiPi	2015
5	Girlea Maria	TIP-70	2007
6	Oksanen Jannika	LPTS	1961
7	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1927
8	Rissanen Elli	MBF	1913
9	Eriksson Pihla	MBF	1870
10	Kellow Ella	TIP-70	1830

NJ 13

1	Stråhlman Tea	PT Espoo	966
2	Kellow Mia	TIP-70	867
3	Tenkula Cecilia	YPTS	778

NJ 15

1	Kellow Ella	TIP-70	1830
2	Ylinen Sonja	PT Espoo	1075
3	Stråhlman Tea	PT Espoo	966

NJ 18

1	Betz Ramona	LiPi	2015
2	Girlea Maria	TIP-70	2007
3	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1927

Hallitus

Esko Heikkinen, puheenjohtaja
050 62532, esko.heikkinen@sptl.fi

Sonja Grefberg, varapuheenjohtaja
040 556 6179, sonja.grefberg@kolumbus.fi

Varsinaiset jäsenet:

Kimmo Arenius
040 727 2261, kimmo.arenius@gmail.com

Tero Naumi
040 823 9895, teromi10@hotmail.fi

Kimmo Pihkala
040 709 4781, kimmo.pihkala@iki.fi

Pasi Valasti
050 388 4306, pasi.valasti@sok.fi

Jyrki Nummenmaa
040 5277 999, jyrki.nummenmaa@gmail.com

Matti Kurvinen
040 504 7845, matti.kurvinen@saunalahti.fi

Teemu Oinas
050 485 8200, teemu.oinas@gmail.com

Hannu Sihvo
040 718 6360, hannusihvo57@gmail.com

Toimisto

Valimotie 10, 00380 Helsinki
info@sptl.fi

Toimihenkilöt:
Mika Räsänen
040 594 3043, mika.rasanen@sptl.fi

Taneli Keinonen
050 528 5861, taneli.keinonen@sptl.fi

Tilit
LISENSSITILI: FI34 5716 9020 0181 02
- tälle tilille maksettava kaikki lisenssimaksut

PÄÄTILI: FI12 5716 9020 0181 10
- tälle tilille maksetaan sellaisia maksuja, joista tulee erikseen pyyntö tai lasku

Osuuspankin laskutustili säilyy entisellään.
Tilille maksetaan edelleen ainoastaan laskutuksen kautta tulevat maksut, ei muita.
Laskutustili on FI55 5710 0420 2557 47

Pyydämme, että käytätte aina viitettä, mikäli sellainen laskussa on. Se helpottaa paljon toimistotyötä.

STIGA®

CYBERSHAPE

SHAPING THE FUTURE

Pingiskeskus

